

Lovforslaget om en Jærnbane fra Helsingør til Hornbæk har, som det vil ses af Bilaget, den ærede Forslagsstiller (E. Thomsen) udtrykkelig fratalt Kravet paa Tilskud og kun bibeholdt Fordringen om, at Statskassen som sædvanlig afholder Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne. Til denne sidste Fordring er der hidtil til de Lovforslag, som ere komne frem fra forskellige Sider, hverken knyttet den Fordring, at dette lille Beløb skulde rejses ved Statslaan, eller den, at Statskassen skulde have nogen Andel i Udbyttet paa Grund af dette Tilskud. Nu har Udvalget i Overensstemmelse med den Betragtning, der har ledet Udvalget om Koncessionsloven, ønsket at gennemføre den Grundsætning, at der ved alle saadanne Privat anlæg ikke gives udtrykkelig den halve Ekspropriationsudgift, men en fast Sum pr. Mil, idet man derved vil kunne gøre Ret og Skel mod de magre Egne, som ville faa ringere Bidrag, naar Ekspropriationsudgifterne blive lagte til Grund. Det er en Grundsætning, som hele Udvalget billiger, ligesom Folketinget ogsaa har tiltraadt den ved Koncessionsloven. Imidlertid har det ved den ærede Ministers Udtalelser vist sig, at det vil støde paa Vanskelighed, at saa dette Princip indført ved denne Lejlighed, og praktisk Betydning for de paagældende Love vil det ikke faa. Flertallet af Udvalget har tænkt sig, at dette Bidrag sættes til 30,000 Kr. pr. Mil, medens andre Medlemmer have ment, at det kan sættes til 25,000 Kr., men den ærede Minister har foretrukket, at det formuleres saaledes, at Tilskuddet bestemmes til Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne, dog ikke ud over 25,000 Kr. pr. Mil. Det vil være uden praktisk Betydning for de to Love, som der her er Tale om. Ved Høng-Tolløse Banen er det af Ingeniør Ernst, hvis Udtalelser findes i et Bilag til Betænkningen over det nævnte Lovforslag, udtalt, at Ekspropriationsudgifterne ville sandsynligvis være 60,000 Kr. pr. Mil, og Halvdelen vilde altsaa være over 25,000 Kr., og ved Helsingør-Hornbæk Banen kan man ganske sikkert gaa ud fra, at de ikke ville blive mindre, men maatte snarere højere. Da det maa anses for ønskeligt, at disse Lovforslag fremmes, og at der ikke lægges nogen Hindring i Vejen for disse Lovforslags Gennemførelse i denne Samling, hvis det overhovedet er muligt, mener man, at det ikke er fornødent ved denne Lejlighed at afgøre dette Principspørgsmaal og gøre Lovens Vedtagelse afhængig af, at Landstinget tiltræder dem ved denne Lejlighed, men at det vil være tilstrækkeligt at holde Loven inden for de Græn-

ser, som der overhovedet kan være Tale om, og 25,000 Kr. maa antages at være det mindste, der vil blive tilstaaet, dersom man kommer ind paa dette Princip. Dersom foreslaar et Mindretal, hvortil jeg hører, at formulere det saaledes, at Tilskuddet bestemmes til Halvdelen af Ekspropriationssummen, dog ikke ud over 25,000 Kr. pr. Mil. Det er for at sikre disse Loves Gennemførelse, saa vidt det overhovedet staar i vor Magt, at vi have stillet Forslaget saaledes. Flertallet i Udvalget har imidlertid lagt saa megen Vægt paa, at Principspørgsmaalet afgøres ved denne Lejlighed, at det i alt Fald paa dette Standpunkt har stillet Forslaget om, at der som Bidrag til Ekspropriationen tilskydes af Statskassen 30,000 Kr. for hver Mil af Banens Længde, og et forholdsmæssigt Beløb for den overstyvende Del af en Mil. Som jeg allerede har bemærket, har jeg ikke det mindste mod Princippet — tværtimod tiltræder jeg det — men kan kun ønske, at det ikke kræves afgjort ved denne Lejlighed. Fremdeles har Udvalget ved begge disse Lovforslag fundet det rigtigt, at man indhenter Erklæringer fra de paagældende Amtsråd, respektive Frederiksborg og Holbæk Amtsråd, samt de paagældende Sogne og Byraad om, hvorvidt de have nogen Indsigelse mod Anlægene. Det viser sig nemlig, at saadanne Erklæringer ikke ere indhentede, i alt Fald ikke fra alle de paagældende kommunale Raad, og man mener, at det vil være rigtigt at give dem Lejlighed til at udtale sig om Sagen. Dette maa ikke betragtes som en Opfyldelse af Fordringen i Koncessionsloven, thi det er et ganske andet Krav, der er stillet i denne, nemlig det, at Kommunalraadene Samtykke skal være nødvendigt, for at Ministeren uden Rigsdagens Beslutning kan give Koncession til Jærnbaner. Her er Forholdet omvendt, her er det Rigsdagen, som for sit Bedkommende stiller denne Fordring, og derfor er man heller ikke gaaet saa vidt som ved Koncessionsloven. Man har kun ladet Fordringerne gælde for de kommunale Raad, By- og Sogneraadene i de Kommuner, hvis Omraade Banen skal passere, men ikke for Raadene i de Kommuner, som i det hele kunne antages at være interesserede i Anlægget, og som af forskellige Grunde kunde falde paa at gøre Indvendinger derimod; fra disse skal der ikke indhentes Erklæring. Jeg skal anbefale, at dette Endringsforslag vedtages. — Endvidere har man fundet det rigtigt at forhøje det Beløb af Anlægskapitalen, som med Indenrigsministerens Samtykke kan tilvejebringes ved Laan i Anlægget eller ved Udstedelse af Fortrinsaktier. Det